

מ"ת 5336/12/22 - מדינת ישראל נגד בני בוקובזה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 5336-12-22 מדינת ישראל נ' בוקובזה(עציר)

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
מדינת ישראל
מבקשת
נגד
משיב
ע"י ב"כ עו"ד רן נוראל, פמ"ד
דין בני בוקובזה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יוחאי הזז

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, על רקע אישום בגין עבירה של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ועבירה של **החזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186 לחוק. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לעוצמת הראיות לכאורה ולעוצמת עילת המעצר.

כתב האישום ובקשת המעצר

1. נטען בכתב האישום, כי המתלונן, יליד 1954, מוגבל בהליכתו ומתנייד בקלנועית, הינו דודו של המשיב, ובין השניים קיים סכסוך על רקע שאינו ידוע. נטען עוד, כי בתאריך 17.11.22 בשעה 13:00 שהה המשיב בסמוך לביתו של המתלונן, וקשר את הכלבים שלו במקום, בסמוך לגור שמכר למתלונן כמה ימים קודם לכן. המתלונן, שנביחות הכלבים הגיעו לאוזניו, יצא מביתו והתיר את הרצועות שנכרכו סביב הכלבים. בעקבות האמור, נטען, כי המשיב נטל עמו את הכלבים, לרבות גור הכלבים שהמתלונן רכש מהמשיב.
2. עוד נטען, כי המתלונן ביקש מהמשיב שישב לו את הגור, אולם המשיב סירב לכך והחל להתרחק מהמקום, כשהוא נושא בתוך מכנסיו סכין מסוג קומנדו באורך של כ-25 ס"מ. בשלב זה נטען, כי המתלונן עלה על הקלנועית והחל לנסוע אחרי המשיב, תוך שהוא מנסה לחסום את דרכו, ותוך שהוא חג סביבו באמצעות הקלנועית, עד אשר השניים התנגשו זה בזה.
3. בשלב זה נטען, כי המשיב ניגש אל המתלונן כשהוא אוחז בידו בסכין. אז, דקר המשיב את המתלונן בגבו, ומיד לאחר מכן עזב המשיב את המקום כשהוא מותיר את המתלונן מדמם מפצעו. המתלונן הזעיק עזרה ופונה לקבלת טיפול רפואי כשהוא סובל מפצע דקירה מדמם בצדו הימני של גבו. כתוצאה מהאמור, המתלונן אושפז למספר ימים, קיבל טיפול רפואי על ידי הכנסת נקז לחזה, הוצאת הנקז וסגירת החתך באמצעות סיכות.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי התשתית הראייתית להוכחת אשמתו של המשיב מבוססת על הודעות המתלונן, שחזור שהמתלונן ערך במקום האירוע, עימות, תיעוד רפואי וכן מזכר שערך פקד ליאון, בו נכתבו דברי המשיב בעת מעצרו. היינו, כי נאלץ לדקור את המתלונן

לאחר שזה האחרון דרס אותו.

עוד צוין בבקשה, כי המשיב הודה באחירת הסכין, כהגנה עצמית בשל כך שהמשיב ניסה לדרוס אותו. אם כי, לגרסתו, לא הוא זה שדקר את המתלון, אלא המתלון עשה זאת לעצמו.

5. לענין עילת המעצר, מבססת המבקשת טענתה למסוכנות גבוהה מצד המשיב, נוכח המעשה החמור שביצע באמצעות סכין ארוכה, במתלון מבוגר ומוגבל לאור היום ואף לנוכח דברים שאמר במהלך חקירותיו במשטרה, המחזקים מאוד את מסוכנותו, כגון: "צריך לדקור אותו ולחפור לו בור... שיגיד תודה שהוא חי, ואם היה לי אקדח הייתי משחרר לו כדור בראש...". אלה, לטענת המבקשת, מקימים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן בטחונו של אדם או בטחונו של הציבור. המבקשת טוענת עוד לחזקת מסוכנות, באשר מדובר במעשים שביצוען נעשה על ידי שימוש בנשק קר, סכין שאורכה כ-25 ס"מ, באמצעותה פצע את המתלון וגרם לו חבלה חמורה. כן טוענת לקיומו של חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ולהתחמקות המשיב מאימת הדין.

נוכח האמור, הדגישה המבקשת כי אין חלופת מעצר שיהא בה כדי להבטיח את מטרות המעצר, ועתרה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

טענות המשיב ותגובת המבקשת

6. בפתח דבריו, טען הסניגור, כי גרסת המשיב הינה כי לא דקר את המתלון, אלא מדובר בדקירה עצמית של המתלון את עצמו. הסניגור מודע לכך שטענה זו אינה מתיישבת היטב עם הממצא הרפואי אודות דקירה עמוקה בגב. לפיכך, בחר הסניגור להתייחס דווקא לגרסת ההגנה העצמית, הנובעת מדבריו של הקצין, פקד לאון, אשר רשם את תגובתו הראשונית המשיב בשטח, לפיה המשיב דקר בהגנה עצמית. הקצין רשם כי המשיב אמר שהמתלון דרס אותו (את המשיב) מספר פעמים, לכן נאלץ לדקור אותו עם סכין עבודה שהייתה בידו.

7. באשר לרקע לאירוע טען הסניגור, כי המשיב הגיע לעבודתו במשתלה, הקרובה לביתו של המתלון. בשלב מסוים שמע את הגור, אשר מכר למתלון, מיילל. המשיב סבר כי המתלון פגע בגור, אז החליט לקחתו משם. לדברי המשיב, בשלב זה, המתלון נתן למשיב אגרוף, והמשיב בחר לנתק מגע, והתרחק מהמקום. בשלב זה, לטענת הסניגור, המתלון החל לדלוק אחר המשיב בקלנועית, ניסה לדרוס אותו מספר פעמים, ואף פגע בו. כן נטען כי המתלון ניסה לפגוע במשיב באמצעות שבריה.

8. הסניגור הפנה לחקירות המתלון, הראשונה מיום 17.11, ש' 23-26 שם מסר כי עלה על הקלנועית כדי למנוע מהמשיב לעזוב, בעודו מחזיק סכין בקלנועית. שם עוד טען, כי המשיב ניסה להפריע למתלון, ומשום כך הוא התנגש בקלנועית. כן הפנה לחקירתו השנייה של המתלון, שם הודה בשורה 12 "לא, אני התנגדתי לו עם הקלנועית והתנגשתי בו". לדברי הסניגור המתלון אמנם טען כי מדובר בהתנגשות בלבד וכי הקלנועית אינה יכולה לגרום לנזק, אך אין הדבר מתיישב עם הראיות האובייקטיביות בדמות שברי הפלסטיקה בחלקה התחתון הקדמי של הקלנועית, וכי עוצמת הפגיעה מלמדת כי המתלון תקף את המשיב באמצעות הקלנועית.

9. באשר לנשיאת הסכין הפנה לדברי המתלון בחקירתו מיום 21.11.22 שורות 53-54 כי מדובר היה בסכין צהובה מהמטבח שלו, כאשר לטענת הסניגור חרב מסוג "שבריה" תועדה על ידי המשטרה בתוך הקלנועית של המתלון ובחיפוש בביתו נמצא הנדן שלה. כמו כן, המתלון הודה כי החרב והנדן שייכים לו.

10. תהיה נוספת העלה הסניגור ביחס לסכין שנשא המשיב, שנטען לגביה כי למרות אורכה הרב, כאשר רק הלהב שלה היה באורך של כ-25 ס"מ, היא הוסלקה במכנסיו של המשיב, כפי שטען המתלונן. כן תמה על כך שסכין כזו גרמה ל"כניסה כה חלקה ללא קריעה, רק של 4 ס"מ וללא סכנת חיים?".
11. באשר לעילת המעצר ציין הסניגור כי המשיב, כבן 27, נעדר עבר פלילי, ואף שירת שירות צבאי קרבי. לעומתו, נטען, כי למתלונן עבר מכביד הנושא 22 הרשעות קודמות. הסניגור חזר על דבריו, כי המשיב ניתק מגע מהמתלונן, וזה דלק אחריו, פגע בו מספר פעמים עם הרכב, איים באמצעות השבריה, ולא המשיב הוא זה שיזם את האירוע.
12. נוכח האמור, עתר הסניגור לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא במרחק גאוגרפי של כ-25 ק"מ מיישוב מגוריו.
13. בתגובתו, הפנה ב"כ המבקשת לראיות לכאורה המתבססות בעיקרן על הודעת המתלונן, שאינו מסתיר כי רדף אחרי המשיב לאחר שזה לקח לו את הגור, וניסה לעצור אותו. בשחזור אף ציין המתלונן את הרדיפה אחרי המשיב, תוך כדי שהוא חג סביבו כדי למנוע ממנו לברוח. ב"כ המבקשת הפנה גם לאותו מזכר של הקצין שעצר את המשיב, ושמע ממנו את גרסתו הראשונית של ההגנה העצמית. בהקשר זה ציין ב"כ המבקשת, את הבעייתיות בגרסת המשיב, אשר טען בחקירותיו כי לא דקר את המתלונן, אף כי כן טען תחילה כי מדובר בהגנה עצמית, וכי כאשר נשאל על הסתירה טען כי ההגנה העצמית מתבטאת בבריחה מהמקום. לטענת ב"כ המבקשת, בשום שלב בחקירה לא טען המשיב טענת הגנה עצמית מפורטת, המסבירה כי דקר את המתלונן עקב כך שנדרס או כמעט נדרס. אף כאשר המשיב מסר סכין אשר לטענתו החזיק בעת האירוע, טען כי לא דקר באמצעותה.
14. ב"כ המבקשת עמד על בקשת המעצר ועילות המעצר שנטענו בבקשה בכתב. לשאלת בית המשפט האם בנסיבות של היעדר עבר פלילי, ובשים לב לכך שהשימוש בסכין נעשה בתגובה להתנהגות תוקפנית של המתלונן כלפיו, לא נכון שמידת הסיכון מאפשרת להסתפק בחלופת מעצר, השיב כי רמת המסוכנות הנלמדת מעובדות כתב האישום אינה מאפשרת חלופה, בוודאי שלא בהעדר המלצה מפורשת של שירות המבחן.

ראיות לכאורה

15. לאחר עיון במכלול תיק החקירה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב העומדות היטב במבחן הסף של הלכת זאדה.
16. בראש ובראשונה מבוסס האישום על הודעות המתלונן שתיאר בפירוט את התרחשות הדברים. בהודעתו הראשונה מיום 17.11.22 תיאר כי האירוע החל כאשר שמע נביחות של הגור שלו, אותו קנה מהמשיב, מחוץ לביתו, אז יצא החוצה וניהל דין ודברים עם המשיב בעניין הכלבים. לאחר מכן מסר כי המשיב לקח את הגור הקטן של המתלונן ביחד עם הכלבים האחרים והחל ללכת משם. לדברי המתלונן, מאחר שהוא מוגבל בהליכה, הוא עלה על הקלנועית "ולא נתתי לו ללכת ואני פרעתי לו בהליכה והסכין הייתה אצלי בקלנועית כשאני ניסיתי להפריע הוא התנגש בקלנועית שלי בתוך האדמה שלי, היה לו סכין קומנדו מתחת לגופיה בתוך המכנסים שלו והסכין הייתה בערך 25 ס"מ" (עמ' 2, ש' 20-25). אז המשיך ותיאר את המתלונן כי המשיב שלף את הסכין ממכנסיו, בא אליו מאחורי הקלנועית ודקר אותו בגב.

17. בתאריך 21.11.22 נחקר המתלונן פעם נוספת, אם כי הפעם באזהרה, ומסר כי לא ניסה לדרוס את המשיב

בקלנועית אלא ניסה להתנגד לו באמצעותה. "התנגשתי בו, אבל התנגדתי לו שלא ייקח את הכלב. הוא לקח את גור הכלבים שאני קניתי ממנו. כדי שהוא לא יברח, אני הסתובבתי סביבו עם הקלנועית שלי, כי אני לא יכול ללכת, אני סיעודי ונכה 100%... אז כשהסתובבתי סביבו על הקלנועית, התנגשנו שנינו" (עמ' 1, פסקה 12). המתלונן ציין כי המהירות של הקלנועית היא איטית ומגיעה ל-24 קמ"ש. בהמשך דבריו, חזר ואמר כי לא התנגשו אלא נגעו אחד בשני, כי הוא נגע במשיב משום שלא רצה לתת לו לקחת את הגור (פסקה 20). את תיאור הדקירה מוסר המתלונן כי המשיב עלה על הקלנועית שלו, שם את הרגל על הכנף של הגלגל וקפץ על הקלנועית וירד ממנה מאחור. לאחר מכן המתלונן הרגיש מכה מאחור מצד ימין שלו, ואז הוציא את הסכין והכניסה בין החולצה למכנסים שלו (פסקה 28). המתלונן שלל כי נדקר עם הסכין שהוצגה לו בתמונה, וטען כי זו סכין מטבח וכי המשיב דקר אותו עם סכין קומנדו. המתלונן אישר כי הייתה לו סכין מאחורי הקלנועית בבגאז', אך טען כי אי אפשר לנהוג בקלנועית ובמקביל להחזיק בסכין. כאשר הוטחו בפניו דברי המשיב, לפיהם הוא דקר את עצמו, השיב המתלונן, כי הדבר לא יכול להיות, וגם לא אפשרי משום שהוא אינו יכול להגיע עם היד שלו למקום הדקירה (פסקה 58). בהמשך אמר "אני אדקור את עצמי עד לריאה כדי להפליל אותו? כמעט נהרגתי שם" (פסקה 64).

גרסאות המשיב:

18. בדו"ח פעולה שכתב הקצין לאון בתאריך 17.11.22, בשעה 14:00, סמוך לאחר האירוע, מסר המשיב, כי דוד שלו (המתלונן) דרס אותו מספר פעמים והוא נאלץ לדקור אותו עם סכין עבודה שהייתה בידו. למעשה, בכך הודה המשיב כי דקר את המתלונן, אך טען להעדר אשם מחמת הגנה עצמית.

19. דא עקא, שבמהלך שלוש חקירותיו של המשיב במשטרה זנח המשיב טענה זו. המשיב סיפר על התפתחות העימות בשלבים הראשונים באופן דומה למדי למה שסיפר המתלונן. אולם, לדבריו, לא נקט בכל פעולה אלימה כלפי המתלונן, למעט זריקת רצועה של כלב לעברו. לטענתו, עליה חזר מספר פעמים, רק ניסה לסגת מהמקום תוך שהוא נוטל עמו את גור המריבה.

20. כך, בהודעתו הראשונה מסר כי כאשר נטל את גור הכלבים ליד חצר ביתו של המתלונן, המתלונן נתן לו אגרוף לפנים והוא בתגובה זרק עליו את הרצועה של הכלב ואיים עליו שיצליף בו. אז, המשיב התרחק מהמקום, והמתלונן נסע לכיוונו עם הקלנועית. לטענתו, בשלב זה, המתלונן ניסה לדרוס אותו שוב ושוב (פסקה 20) בהמשך הבחין שיש לו סכין ביד, "הוא מצליח לפגוע בי בסוף שאני על השמשה ואני מרביץ לשמשה ובלהט הרגע כמובן שיש קללות ביננו". לדבריו, קפץ חזרה לשטח והלך לכיוון החממה לשם המתלונן לא יכול להיכנס עם הקלנועית, "והוא שם את היד בצד הגוף שלו וראיתי דם ביד שלו הוא מרח את הדם על הפנים שלו ואז אמר לי אני מזמין לך משטרה. כלומר הוא ניסה להפליל אותי..." (סוף פסקה 20).

21. בחקירות מאוחרות יותר, העלה המשיב סברה לפיה המתלונן לא ניסה להפלילו אלא דקר עצמו בטעות "ואם הוא אחז בחרב ולוקח אחורה וזז אחורה כי הוא מפחד מהאגרופים שלי הוא נמנע על החרב. שיגיד תודה שהוא חי" (הודעה שניה לקראת סוף פסקה 4). אולם, בהודעה שלישית חזר המשיב לתזה לפיה המתלונן פעל להפלילו, שהרי המשטרה הגיעה מיד. בלשונו "יותר הגיוני שהוא דקר את עצמו להפליל אותי..." והוא תכנן הכול" (סוף פסקה 9).

22. למרות שהמשיב עמד על כך שלא דקר את המתלונן, חזר כמה פעמים בחקירותיו על הביטוי לפיו פעל ב"הגנה עצמית". אולם, כאשר ניסו החוקרים לפרוט טענה כללית זו לעובדות קונקרטיות, ואולי מתן הסבר לכך שדקר, עמד

המשיב על כך שלא דקר. לדבריו, ההגנה העצמית מתבטאת בכך שניסה לנתק מגע ולהרחיק את עצמו מהקלנועית שרדפה אחריו.

23. בחקירות השונות הוטחה בפני המשיב הטענה לפיה מסר לקצין לאון כי אכן דקר, אך עשה זאת כהגנה עצמית, נוכח תוקפנות המתלונן. על כך השיב בחקירתו הראשונה כי יכול להיות שזה מה שהשטר הבין וכתב, אך בפועל זה לא מה שקרה.

דין

24. אין מחלוקת, כי בין המשיב לבין המתלונן נתגלע ויכוח בחצר ביתו של המתלונן אודות גור הכלב שרכש המתלונן מהמשיב. עוד אין חולק כי במהלך הויכוח נטל המשיב את הגור של המתלונן והתרחק מהמקום. אין חולק כי בתגובה לכך, עלה המתלונן על הקלנועית שלו והחל לנסוע אחר המשיב. עוד אין חולק כי נסע עד אליו והחל לחוג סביבו במעגלים באמצעות הקלנועית, לטענת המשיב היה זה כדי לדרוס אותו ולטענת המתלונן היה זה כדי למנוע ממנו לקחת את הגור. אין אף חולק כי המתלונן התנגש במשיב באמצעות הקלנועית. עוד אין חולק, כי במעמד האירוע נדקר המתלונן בגבו, בדקירה עמוקה שהגיעה עד הריאות. דקירה, אשר בעטיה נזקק המתלונן לאשפוז. אין חולק כי המשיב החזיק על גופו סכין, ואין חולק כי במקום נכחו המשיב והמתלונן ולא היה עוד איש מלבדם.

25. גרסתו של הנאשם בחקירותיו במשטרה, כי לא דקר את המתלונן, אלא המתלונן הוא אשר דקר את עצמו בטעות, או במטרה להפליל את המשיב, דחוקה ביותר. הרי מדובר בדקירה עמוקה, בגב, שהגיעה עד לריאה. ההיתכנות של דקירה עצמית או טעות נמוכה ביותר. כפי שהגיב המתלונן לשמע טענה זו "אני אדקור את עצמי עד לריאה כדי להפליל אותו? כמעט נהרגתי שם" (חקירת המתלונן מיום 21.11.22 פסקה 64). לפיכך, **בוודאי שיש ראיות לכאורה טובות מאוד לפיהן המשיב דקר את המתלונן.**

26. קיומה של טענה אפשרית להגנה עצמית אינה פוגמת בראיות לכאורה, אלא אם היא מחוזקת בבירור ממכלול הנסיבות. אולם, כאן אין מדובר בגרסה מחוזקת, נהפוך הוא. המשיב טען הטענה פעם אחת, בפני שוטר אחד, ואז חזר בו. המשיב לא העמיד גרסה זו לבחינת מעמיקה של החוקרים. לכן, אף שניתן להבין את רצונו של הסנגור לעזור למשיב בכל דרך, ולהיאחז בטענה זו אשר המשיב אינו טוען לה בעצמו, אין בתזה של הגנה עצמית כדי לסייע למשיב בשלב הזה של ההליך.

27. המסקנה היא אפוא, **שיש ראיות לכאורה טובות מאוד נגד המשיב.**

עילה וחלופה

28. עילת המעצר נובעת מחזקת המסוכנות, באשר מדובר בעבירת אלימות חמורה לכאורה, שנעשתה לכאורה תוך שימוש בסכין, וגרימת סיכון מוחשי לחיי הנפגע.

29. בנסיבות העניין יש שיקולים המפחיתים במידת מה את הערכת המסוכנות, ויש שיקולים המגבירים אותה.

בצד המפחית יש לציין כי למשיב אין עבר פלילי. המדובר באירוע בודד. המשיב לא יזם את האירוע. אמנם, הוא הצית את הקונפליקט בכך שנשא ונטל את גור הכלבים שמכר, לכאורה ללא טענה לזכות. המתלונן, שהוא נכה ולא יכול לעצור המשיב בידיו ורגליו, השתמש בקלנועית כדי לחסום את המבקש. למרות שהמתלונן מתנסח כי "התנגשנו" ברור כי פגיעת קלנועית בגוף האדם היא מעשה אלימות והניסיון לחסום את המשיב מלילך באמצעות הקלנועית יכולה להיחשב כאלימות. אלימות, שאולי יכלה להצדיק שימוש בכוח מתון כדי לברוח, אם לא ניתן באופן סביר להימלט. זאת, במיוחד על רקע עברו הפלילי של המתלונן, שמן הסתם ידוע למשיב. משמע, המשיב לא יזם את העימות האלימה, ובכך יש להתחשב בעת הערכת מסוכנותו.

30. אולם, יש שיקולים כבדי משקל המגבירים את הערכת המסוכנות. על פני הדברים, המשיב יכול היה להימלט, אך בחר להתעמת. הרי, המשיב לא העמיד לפני החוקרים גרסה ממשית של הגנה עצמית. לכן, לפי הראיות לכאורה, המשיב החליט לדקור את דודו בגבו, מתוך כעס עליו - ותו לא. כעס זה מחמיר את הערכת המסוכנות בשני מישורים. האחד, העובדה שמדובר במי שעלול לדקור אדם בשעת כעסו, מלמדת כי המשיב מסכן את הציבור. השני, המשיב עדיין כועס מאוד על דודו, ומסכן אותו.

31. מעבר לעצם קיום הכעס המלמד על סכנה למתלונן ולציבור, מטריד גם הביטוי לכעס זה העולה מאופן דיבורו של המשיב בעת החקירות. המשיב אמר כמה פעמים כי אינו חס על המתלונן וכי ראוי הוא לדקירה שספג, ואף ליותר. כך, המשיב כינה את המתלונן "מחבל", והתבטא בתוקפנות רבה כלפיו. בין השאר, אמר המשיב כי "מגיע לו יותר מזה"; "הוא שקרן וצריך לדקור אותו ולחפור לו קבר"; "שיגיד תודה שהוא חי ואם היה לי אקדח הייתי משחרר לו כדור בראש מתוך רצון לשמור על החיים שלי"; ועוד.

32. נוכח האמור, לא נראה כי ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר. אולם, מעצר באיזוק אלקטרוני אינו בבחינת תוצאה מופרכת, עבור מי שאין לו עבר פלילי. זאת, באשר האלימות החמורה בה נקט הייתה בתגובה ישירה לאלימות של אחר, ולא אלימות יזומה. לפיכך, הבמה עומדת לרשות הסנגור, המוזמן להציע תכנית למעצר באיזוק אלקטרוני עבור המשיב.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, המשיב, ב"כ
והתובע.